

φυμα ἢ ἐξόγκωμα δερματικὸν ἀνθρώπων καὶ ζώων πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.): *Ἐβγαλι τοῦ πιδὶ θυὸ γαργαλίδις κί δὲν ξέρον πῶς νὰ τοῖς γατρεύουν* Ἰμβρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀβγολίθι 2. 2) Ἡ νόσος ἀδενίτις ἢ παρωτίτις Πόντ. (Κερασ.) 3) Ἐσωτερικὸς πόνος τοῦ λαιμοῦ Λέσβ.: *Γαργαλίδα νὰ σὶ κόψ'!* (ἀρά). 4) Ἡ νόσος κοκκύτης Λέσβ.

γαργαλιδαῖζω Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) γαργαλιδῶ Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γαργαλίδα. Ὁ τύπος γαργαλιδῶ ἐγεννήθη ἐκ τοῦ μεταβατικοῦ γαργαλιδῖω.

Γεννῶνται ἐκφύματα ἢ ἐξογκώματα εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ σώματός μου ἐνθ' ἂν.: *Ἐγαργαλιδαῖσεν ἡ γλῶσσα μ' - τὸ κιφάλι μ'* κττ. Τραπ. *Ἐγαργαλιδαῖσεν ἡ ῥάδα μ'* (ἡ ῥάχis μου) Χαλδ.

γαργαλιδαῖσιμον τό, Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαργαλιδαῖζω.

Ἡ ἐκφυσις ἐξογκωμάτων εἰς τὸ σῶμα. Συνών. γαργαλιδῶσαν.

γαργαλιδῶσαν τό, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαργαλιδαῖζω.

Γαργαλιδαῖσιμον, ὁ ἰδ.

γαργαλιδέας ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γαργαλίδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έας, δι' ἣν ἰδ. -έας.

Ὁ ἔχων πολλὰ ἐκφύματα ἢ ἐξογκώματα εἰς τὸ σῶμα.

γαργαλίδι τό, Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. γαργαλίδ' Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γαργάλι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι ἢ ἐκ τοῦ οὖς. γαργαλίδα.

1) Πᾶν σκληρὸν καρδιοειδὲς ἐξόγκωμα τοῦ σώματος Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) β) Ἡ ἀμυγδαλὴ τοῦ λαιμοῦ Πόντ. (Κοτύωρ.): *Τῇ γαργαλίδι τὸ πρέσιμον.* Συνών. γαργαλίδα 1 β, γαργάλωνας 1, γαργαλῶνι 1, γαργαρήθρα 2. 2) Ἡ σκανδάλη τοῦ ὅπλου Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαργαλέλλι. 3) Εἶδος κυνὸς Κρήτ.

γαργαλιδομμάτης ἐπίθ. Πόντ. (Ὁφ.) γαργαλιδομμάτ'ς Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. γαργαλιδομμάταινα Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) Οὐδ. γαργαλιδομμάτ'κον Πόντ. (Τραπ.) γαργαλιδομμάτικο Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γαργαλίδι καὶ μάτι.

Ὁ ἔχων μεγάλους καὶ ἐξογκωμένους τοὺς βολβοὺς τῶν ὀφθαλμῶν. Συνών. γαργαλομμάτης, γρυλλομμάτης, πεταχτομμάτης.

γαργαλίζω κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ. ἀ.) γαργαλίζου βόρ. ἰδιώμ. γαργαλίζω παλλαχ. καρκαλίζω Κύπρ. γαργαλίζω Μακεδ. (Καταφύγ.) γαργαλῶ σύννηθ. γαργαλῶ Θεσσ. γαργαλοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γαργαλάω σύννηθ. γαργαλάου σύννηθ. βόρ. ἰδιώμ. καὶ Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Λεντεκ.) γαργαλειῶ Κρήτ. καρκαλειῶ Κύπρ. καρκαλῶ Κύπρ. Παθ. γαργαλίζομαι κοιν. γαργαλίζομαι βόρ. ἰδιώμ. γαργαλειῶμαι σύννηθ. γαργαλειῶμαι πολλαχ. γαργαλειῶμι Εὐβ. (Στρώπον.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Εὐρυταν.) γαργαλνεῖομαι Μακεδ. καρκαλειῶμαι Α.Ρουμ. (Φιλιππούπ.) Κύπρ. κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. γαργαλίζω. Τὸ γαργαλῶ διὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν καταλ. -ισα καὶ -ησα ἀδιαφόρων ἐν τῇ προφορᾷ τῶν εἰς -ίζω καὶ -ῶ ρημάτων. Τὸ γαργαλειῶ διὰ τὸν παθητικὸν τύπ. γαργαλειέμαι. Τὸ γαργαλῶ καὶ μεσν. Πβ. Περί γέροντ. (ἐκδ. G Wagner σ.

110) «τὰ μέλη σου νὰ γαργαλοῦν, νὰ δριάμης καὶ νὰ πιάση, | νὰ δροσιστῇ ἡ καρδούλλα σου, ὅλη νὰ ἀγαλλιάση».

Α) Κυριολ. 1) Ψαύω τινὰ διὰ τῶν δακτύλων ἢ ἄλλου πράγματος εἰς τὰ εὐκίσητα μέρη τοῦ σώματος, ὥστε νὰ προκληθῇ σύσπασις τῶν γελαστικῶν μυῶν πολλαχὺς δυσήρεστος κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ. ἀ.): *Τὸν γαργάλισα τόσο πολὺ ποῦ λύθηκε ἀπ' τὰ γέλια ἢ κόντευε νὰ μείνῃ* κττ. *Τὸν γαργάλισα λιγάκι 'ς τὸ πόδι καὶ ξύπνησε ἀμέσως.* Δὲ μπορεῖ νὰ τὸν ἀγγίξῃ κανεὶς, γιὰτὶ γαργαλειέται πολὺ κοιν. || Αἰνιγμ. *Ὅντ' ἐμπάινῃ, γαργαλίζ' κί ὄντ' ἐβγαίνῃ, στάζ' ἢ μὲν' δον* (ἡ γραφίς) Θράκ. (Γέν.) || Παροιμ. φρ. *Τὸ νεκρὸ κί ἂν γαργαλίζῃς, | ὅλα χαμένα τὰ 'χεις* (ἐπὶ ματαιοπονίας. Ἡ φρ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχ.) Θράκ.

2) Ἐνεργ. καὶ μέσ. αἰσθάνομαι κνησμὸν εἰς μέρος τοῦ σώματος πολλαχ.: *Μὲ γαργαλίζει ὁ λαιμός. Γαργαλειέμαι 'ς τὴν πλάτη.* 3) Θωπεύω ἐρωτικῶς πολλαχ.: *Τῇ νύχτα σηκώνετ' ὁ Χόδρος, πάει κοδὰ 'ς τὴν κωπελλιάς καὶ τὴν ἐγαργάλεινε* (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. (Ἡράκλ.) 4) Σκάπτω, σκαλίζω Ἡπ.: Παροιμ. φρ. *Ἡ κόττα γαργαλίζοντας τὰ μάτια τῆς θὰ βγάλῃ.* 5) Μέσ. ἐκρήγνυμαι εἰς γέλωτα Μακεδ.

Β) Μεταφ. 1) Παρορμῶ, κεντῶ τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς σύννηθ.: *Τὸν γαργαλαίει τ' ἀχλάδι - τὸ μῆλο - τὸ σταφύλι καὶ θέλει νὰ τὸ φάῃ.* Τοῦ γαργαλαίει τὴν ὄρεξι ἢ μυρωδιά τοῦ φαγητοῦ σύννηθ. || Ποίημ.

Τὸ φλογερὸ τουφέκι μου, τὸ λυγερὸ μ' ἀηδόνι

τὸ γαργαλάω, τοῦ κεντῶ τὴν ὄρεξι ν' ἀρχίσῃ

ΣΠερεσιὰδ. Χορ. Ζαλόγγ 3. 2) Μέσ. μου γεννᾶται ἐπιθυμία συνήθως ἐρωτικὴ πολλαχ.: *Βλέπει τὸ κορίτσι καὶ γαργαλειέται.*

Πβ. γαργαλεύω, γαργαλικεύω, γαργαλικιάζω, γαργαλικῶ.

γαργαλίκεμα τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαργαλικεύω.

Ὁ ἐρεθισμὸς μέρους εὐερεθίστου τοῦ σώματος διὰ γαργαλισμοῦ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαργάλα 1.

γαργαλικεύω Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γαργαλίκι.

Προξενῶ γαργαλισμὸν εἰς τὸ σῶμα. Συνών. γαργαλίζω Α 1, ὁ ἰδ.

γαργαλίκημα τό, Κεφαλ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαργαλικῶ.

Γαργάλα 1, ὁ ἰδ.

γαργαλίκι τό, Κέρκ. Κεφαλ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γαργάλι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίκι.

1) Γαργάλισμα 1, ὁ ἰδ., Κέρκ. 2) Ἡ σκανδάλη τοῦ πυροβόλου ὅπλου Κεφαλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαργαλέλλι.

γαργαλικιάζω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γαργαλίκι.

1) Γαργαλίζω Α 1, ὁ ἰδ. 2) Καταλαμβάνομαι ὑπὸ τινος ἐπιθυμίας, ἡ ὁποία μὲ γαργαλίζει καὶ μὲ παρορμᾷ εἰς ἐκπλήρωσίν της.

γαργαλίκισμα τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαργαλικιάζω.

1) Γαργάλισμα 1, ὁ ἰδ. 2) Ἐπιθυμία πράγματός τινος.

